Satana si Lucifer, sau Enlil-Ea si Enki,

doi ingeri decazuti, cap.11

Despre stapanul intunericului cel cu o mie de nume s-au scris tone de hartie, dar nimeni nu a spus vreodata ca sub numele de Dracul, Satana, Lucifer, Belzebut, Fiara, Sarpele, Scaraoschi, Necuratul, Inamicul, Opozitorul, sau alte apelative derivate din actiunile lui maligne, se ascund doua entitati diferite. Locuitorii regatului intunecat tenteaza omul zi si noapte pentru a-l duce in ruina, iar acesta nu stie din ce cauza se intampla asa ceva. Iata ca a venit vremea sa ne punem intrebari si sa intelegem cine sunt si de unde au venit acesti ingeri ai raului. Vom incepe demascarea acestei minciuni cu povestea lui Lucifer.

In scrierile antichitatii dar si in versetele biblice, Lucifer este descris ca una dintre cele mai sclipitoare creaturi pe care dumne-zeu a facut-o. In limba ebraica numele lui este "*הילל"* sau "*helel"*, in greaca "φωσφόρος", iar in latina este "lucifer", compus din "lux", care inseamna lumina si "ferre" care inseamna "purtator". Deci Lucifer inseamna "purtator de lumina".

Lucifer era cel mai frumos, stralucitor si inteligent inger al raiului. El era heruvimul care traia impreuna cu dumne-zeu inainte de a deveni un inger decazut, pentru ca intr-o zi, nu a mai vrut sa-si asculte creatorul. Despre frumusetea si stralucirea sa ne vorbeste Isaia, atunci cand il asemuie pe Nabucodonosor, regele Babiloniei cu stapanul regatului intunericului, asa cum devenise Lucifer, din cel mai iubit inger al raiului. Isaia 14/12-20 Cum ai căzut tu din ceruri, stea strălucitoare, fecior al dimineţii! Cum ai fost aruncat la pământ, tu, biruitor de neamuri! Tu care ziceai în cugetul tău: "Ridica-mă-voi în ceruri şi mai presus de stelele Dumnezeului celui puternic voi aşeza jilţul meu! În muntele cel sfânt voi pune sălaşul meu, în fundurile laturei celei de miazănoapte. Sui-mă-voi deasupra norilor şi asemenea cu Cel Preaînalt voi fi".

Despre maretia si splendoarea pe care a avut-o Lucifer ne vorbeste si Iezechel, care spre deosebire de Isaia, il asemuie pe regele Tirului cu cel

mai stralucitor inger al raiului, care pentru ingamfarea sa pierde tot. Iezechel 28/12-19".....Tu erai pecetea desăvârşiri, deplinătatea înţelepciunii şi cununa frumuseţii. Tu te aflai în Eden, în grădina lui Dumnezeu; hainele tale erau împodobite cu tot felul de pietre scumpe: cu rubine, topaze şi diamante, cu crisolit, onix şi iaspis, cu safir, smarald, carbuncul şi aur; toate erau pregătite şi aşezate cu iscusinţă în cuibuleţe şi puse pe tine în ziua în care ai fost făcut. Tu erai heruvimul pus ca să ocroteşti; te aşezasem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, şi umblai prin mijlocul pietrelor celor de foc. Fost-ai fără prihană în căile tale din ziua facerii tale şi până s-a încuibat în tine nelegiuirea. Din pricina întinderii negoţului tău, lăuntrul tău s-a umplut de nedreptate şi ai păcătuit, şi Eu te-am izgonit pe tine, heruvim ocrotitor, din pietrele cele scânteietoare şi te-am aruncat din muntele lui Dumnezeu, ca pe un necurat. Din pricina frumuseţii tale s-a îngâmfat inima ta, şi pentru trufia ta ţi-ai pierdut înţelepciunea. De aceea te-am aruncat la pământ şi te voi da înaintea regilor spre batjocură. Prin mulţimea nelegiuirilor tale, săvârşite în negoţul tău nedrept, ţi-ai pângărit altarele tale;"

Singurul paragraf din Biblie in care este mentionat Lucifer, exista in Isaia 14/12, dar din nefericire, conducerea BOR, nu a tradus corespunzator acest pasaj care in Biblia lor apare asa: "Cum ai căzut tu din ceruri, stea strălucitoare, fecior al dimineţii!" pe cand traducerea corecta este aceasta:" Cum ai facut de ai cazut din ceruri Lucifer, fiul Aurorei." Este important sa se inteleaga ca cel care cade din ceruri este un inger stralucitor, fiu al Aurorei, zeita diminetii, nicidecum o lighioana cu coarne, asa cum ne este descris de popi.

Un alt lucru important de stiut, este ca Lucifer nu abandoneza cerul singur, ci impreuna cu o garnizoana de ingeri, care reprezenta o treime din toate creaturile care populau la acea vreme asa zisul paradis celest. Despre acesta plecare in masa ne vorbeste tot Biblia in Apocalipsa 12/3-4 " Si alt semn s-a arătat în cer: iată un balaur mare, roşu, având şapte capete şi zece coarne, şi pe capetele lui, şapte cununi împărăteşti. Iar coada lui târa a treia parte din stelele cerului şi le-a aruncat pe pământ." Pe langa frumusete si stralucire, Lucifer era inzestrat cu o enorma

inteligenta si cunostere deoarece a trait si s-a format in preajma creatorului, ceea ce i-a conferit cunostinte si puteri spirituale nelimitate. Lucifer nu a dorit sa ii ia locul lui dumne-zeu, ci a vrut sa nu i se mai supuna, in sensul ca voia sa se conduca singur. Acest lucru reiese din faptul ca intre cei doi nu a fost nici o lupta de putere, nici o cearta si nici o pedeapsa. Din contra, intre ei are loc un fel de pact, in care decid ca pamantul sa fie al lui si tot el va fi cel care va duce la piezanie omul.

Deci, decizia ingerului de a nu mai sta sub tutela lui dumne-zeu ii aduce urmari minunate in viata, deoarece el nu va fi niciodata nici blestemat, nici impiedicat sa duca o viata frumoasa. Lucifer nu a fost nici dispretuit, nici izgonit de creator, asa cum acesta a facut cu omul. Lucifer nu a fost nicodata impiedicat sa mearga in rai ca sa asiste la adunarile ceresti in care se decidea destinul omului si nici nu a fost trimis intr-un loc cu foc vesnic. Nuuuu. Dumne-zeu ii da lui Lucifer pamantul, fiindca pamantul cu tot ce e in el si pe el sunt ale sale inca de la inceputuri si pana in aceste zile. Atunci de ce ni se spune ca pamantul este al nostru cand, in realitate, este locul imparatiei lui Lucifer??

Toate aceste iluzii pentru care iti dai viata sunt de fapt creatia si regatul lui Lucifer. Ca sa le ai, trebuie sa muncesti ca sa faci bani, iar banii sunt insasi viata ta pe care o dai in schimbul lor. Pentru bani urasti, invidiezi, furi, minti, ascunzi, te lauzi, te mandresti, devii ipocrit, ingamfat, trufas, nedrept, pentru ca toate aceste stralucitoare poleie te fac sa iti pierzi conditia umana. Datorita lor omul devine o bestie nesatula care isi persecuta proprii parinti si frati.

Desi este greu ca un crestin practicant sa admita aceste lucruri, in Biblie sunt destule paragrafe care scot cu claritate in evidenta care este regatul lui Lucifer. Toate evangheliile scriu ca nimic material nu apartine omului, ci acestui inger caruia i s-a dat pamantul in stapanire. Evangheliile povestesc cum Isus pleaca in desert ca sa tina post si sa mediteze departe de lume. Dupa el vine si diavolul care incearca sa faca orice ca sa-l tenteze pentru a-l abate de la calea sa: Luca 4/5-7 “Și suindu-L diavolul pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate

împărăţiile lumii: si I-a zis diavolul: “Vezi toata maretia si bogatiile pamantului? Ţie îţi voi da toată stăpânirea aceasta şi strălucirea lor, căci mi-a fost dată mie şi eu o dau cui voiesc; Deci dacă Tu Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”

Isus, care este modelul constiintei in persoana, este tentat de diavol in zadar, deoarece doar constiinta este singura care poate sa faca fata tentatiilor si sa refuze tot. Constiinta nu va putea sa isi lepede conditia umana si eternitatea in schimbul nedreptatii si a mortii. In mod inutil Lucifer i se lauda cu bogatiile pe care el le are, cu tehnologia si societatea creata de el si pe care le poate da oricui vrea ca sa isi atinga scopul. “Iţi voi da toată stăpânirea aceasta şi strălucirea lor, căci mi-a fost dată mie şi eu o dau cui voiesc” cu conditia sa mi se inchini. Aceasta este pacalelala. Ingerii si dumne-zeu iti dau tot, dar cu conditia sa li te inchini. A te inchina davolului nu insemna sa stai in genunchi, ci sa te lasi atras de aceste miraje colorate ale tehnologiei care iti strica viata, iti baga boala in oase si iti pierd sufletul. Pamantul este fundul galetii cu cacat in care se zbate omenirea, este ultima etapa care trebuie trecuta ca sa ramai pentru totdeauna suflet etern sau sa pieri si din planul spiritual cu a doua moarte, despre care vorbeste apocalipsa.

In ultimul capitol al Bibliei ne este inca o data descrisa care este imparatria luciferiana: Apocalipsa 12/9,12 ” Şi a fost aruncat balaurul cel mare, şarpele de demult, care se cheamă diavol şi satana, cel ce înşeală pe toată lumea, aruncat a fost pe pământ şi îngerii lui au fost aruncaţi cu el. Pentru aceasta, bucuraţi-vă ceruri şi cei ce locuiţi în ele. Vai vouă, pământule şi mare, fiindcă diavolul a coborât la voi având mânie mare, căci ştie că timpul lui e scurt.”

Omul nu are nevoie sa munceasca sau sa robesca pentru poleie colorate deoarece nici un animal nu munceste ca sa traiasca pe pamant. Natura, mama noastra, ii da tot ce are nevoie. Toti acesti ingeri impreuna cu dumne-zeul lor au distrus tot, iar acum suferim din aceasta cauza impreuna. Matei 6/25, 26, 28, 31, 34 “De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiţi pentru sufletul vostru ce veţi mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă

veţi îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana şi trupul decât îmbrăcămintea? Priviţi la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitniţe, şi Tatăl vostru Cel ceresc le hrăneşte. Oare nu sunteţi voi cu mult mai presus decât ele? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiţi? Luaţi seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Deci, nu duceţi grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Nu vă îngrijiţi de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale."

Matei 6/19-21 "Nu vă adunaţi comori pe pământ, unde molia şi rugina le strică şi unde furii le sapă şi le fură. Ci adunaţi-vă comori, in cer unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă şi nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi şi inima ta."

Pe langa regatul pamantean al carui stapan este prin excelenta, Lucifer poate face oricand incursiuni in rai pentru a asista la intrunirea domnului cu alti ingeri. In aceste adunari "ingeresti" toti decid cum sa duca la piezanie omul si ce metode poate sa foloseasca Lucifer pentru a-l ademeni, asa cum dumne-zeu dicteaza. O astfel de adunare ne este prezentata in Cartea lui Iov si tot aici ne este accentuat inca o data care este de fapt iadul cu care ne sperie popa. Iov 1/6-7 "Dar într-o zi îngerii lui Dumnezeu s-au înfăţişat înaintea Domnului şi Satan a venit şi el printre ei. Atunci Domnul a zis către Satan: "De unde vii?" Iar Satan a răspuns Domnului şi a zis: "Am dat târcoale pe pământ şi m-am plimbat în sus şi în jos". Acum, sper ca ati inteles care este adevartul iad, in care nu traieste doar Lucifer cu ingerii lui, ci si omul. Dintre cei doi, doar Lucifer poate sa se reintoarca oricand vrea in rai, dar mai presus de orice asteptare, el este cel ales de domnul ca sa distruga omul. Iov 1/12" Atunci Domnul a zis către Satan: "Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu întinzi mâna ta". In cuvinte simple, "poti sa faci ce vrei cu el, numai sa nu il omori."

Deci, nici un inger, fie el bun sau rau, nu face nici o miscare din propria sa vointa, ci doar pentru ca asa a dorit stapanul. Aceasta fapta este explicata de popi, ca fiind tentatia prin care trebuia sa se vada daca Iov il

iubea cu adevarat de dumne-zeu. Pai, ce nevoie avea creatorul acesta al evreilor de aceste lucruri atata timp cat el le stia pe toate??

Este interesanta acesta decizie a domnului, de a lasa sa traiasca pe pamant cele doua creaturi care au gresit fata de el: ingerul si omul. De asemenea, acum cand putem sa judecam corect “bunatatea” si “iubirea” sa fata de om, realizam capcana ordinara pe care cei doi in cardasie i-au intins-o increzatorului om. Amandoi se fac vinovati de neascultare, de nesupunere fata de stapan, asa cum sugereaza Biblia, dar numai omul este condamnat de dumne-zeu. Din punct de vedere al felului in care popii inoculeaza vina doar omului, acesta vede doar aparentele, nicidecum miezul acestei pacaleli milenare. As vrea sa scot in evidenta cateva aspecte esentiale din care sa se poata intelege cum cele doua stafii isi bat joc de om.

Primul care s-a razvratit impotriva dumne-zeului biblic, a fost ingerul. Cu toate ca Lucifer a refuzat jugul dumne-zeiesc, nu a fost pedepsit deloc de “atotputernic”. Comparativ cu omul, Lucifer era un inger de inalta clasa, un heruvim atotstiutor, inteligent, care ocupa cel mai inalt post al raiului. Cand el decide de a nu se mai supune acestui dumne-zeu, el era constient de consecintele pe care le putea avea aceasta decizie a sa. Cu toate acestea, Lucifer, care era un strateg excelent la curtea raiului, este rasplatit cu rangul de dumne-zeu al pamantului si de stapan al omului. Cu alte cuvinte, creatorul il rasplateste pe inger pentru fapta sa, care se pare ca i-a picat bine intunecatului dumne-zeu al evreilor.

Comparativ cu bunavointa fara margini pe care a avut-o pentru inger, dumne-zeu ii aplica omului o pedeapsa pe cat de nemeritata pe atat de cruda. Pe langa faptul ca este izgonit di paradis, locul in care traia si el impreuna cu dumne-zeu si Lucifer, creatorul nemilos ii pregateste o viata crunta: Geneza 3/16-19 “ Iar femeii i-a zis: “Voi înmulţi mereu necazurile tale, mai ales în vremea sarcinii tale; în dureri vei naşte copii; atrasă vei fi către bărbatul tău şi el te va stăpâni”. Iar lui Adam i-a zis: “Pentru că ai ascultat vorba femeii tale şi ai mâncat din pomul din care ţi-am poruncit: “Să nu mănânci”, blestemat va fi pământul pentru tine!

Cu osteneală să te hrăneşti din el în toate zilele vieţii tale! Spini şi pălămidă îţi va rodi el şi te vei hrăni cu iarba câmpului! Din sudoarea fetei tale îţi vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care eşti luat; căci pământ eşti şi în pământ te vei întoarce”.”

Dreptatea dumne-zeiasca descrisa in Biblie este identica cu dreptatea din ziua de astazi, cand mai mult ca niciodata intelegem cat de mult este iubita omenirea de stafii. Pentru vina de a deveni constient de situatia sa de sclav la curtea domnului, omul este izgonit din paradis, ii este pus pe umeri un pacat pe care nu l-a infaptuit niciodata, este torturat zi si noapte de acesti draci care il indemoniaza furandu-i gandurile, ii este harazita o viata de rahat, iar apoi trebuie sa treaca printr-o judecata care il va duce inspre rai sau iad. Imi place judecata asta stramba a lui dumne-zeu, pentru ca se vede cum stie sa rasplateasca doar pe cel care este mai tare, nicidecum pe cel de partea caruia este dreptatea.

Dar mizeria si durerea omului nu este suficenta pentru a potolii setea de razbunare a acestor stafii, de aceea acestia au mai facut ceva extraordinar de murdar fata de om. In Geneza ne este descrisa imperecherea fizica a acestor ingeri cu omul. Astfel, aceste stafii, devin fii domului, care se indragostesc de frumusetea domnitelor omului. Geneza 6 /1-4 “ Iar după ce au început a se înmulţi oamenii pe pământ şi li s-au născut fiice, Fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele oamenilor sunt frumoase, şi-au ales dintre ele soţii, care pe cine a voit. Dar Domnul Dumnezeu a zis: “Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceştia, pentru că sunt numai trup. Deci zilele lor să mai fie o sută douăzeci de ani!” In vremea aceea traiau pe pământ uriaşi, mai cu seamă de când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la fiicele oamenilor şi acestea începuseră a le naşte fii: aceştia sunt vestiţii viteji din vechime.”

Cat trebuie sa fii de indoctrinat ca sa admiti cu o usurinta iesita din comun ca niste spirite se unesc cu fiicele omului care le nasc lor fii?? Este adevarat ca in acest paragraf ingerii sunt numiti “fii ai lui dumne-zeu”, dar cum dumne-zeu este o stafie, atunci si fii sai sunt la fel. Deci, fii acestia ai lui dumne-zeu care ajung pe pamant nu pot sa fie altii decat

unii dintre ingerii cu care a coborat pe pamant Lucifer ca sa isi ia in primire regatul.

Ca sa se poata uni sexual cu omul, ei s-au intrupat, asa cum se intrupeaza si omul ca sa ajunga in acesta temnita fara gratii. Cum aici el este doar un sclav, un cobai pentru experimentele domnului si a stafului sau, ingerii s-au apucat de treaba. In mareata lor inteligenta, ce au gandit ei:" ia sa ne apucam noi sa facem ceva experiente cu aceasta rasa umana, sa vedem ce iese." Asa ca au inceput sa distruga rasele umane printr-o impreunare in afara naturii, care a generat niste monstri inspaimantatori, niste giganti care au inceput sa isi manance parintii si sa distruga intreaga creatie. Din acest motiv se decide distrugerea in intregime a omului prin potop, asa cum a lasat scris Enoch, de unde popii au copiat acest verset aparent fara sens. Deci potopul, nu a fost nicidecum o actiune prin care dumne-zeu pedepseste rautatea omului, ci o curatenie prin care se distrugeu cei mai rai si mai monstruoasi hibrizi pe care pamantul ii vazuse vreodata.

Dupa ce au amagit fetele oamenilor si au intrat in paturile lor, acesti zei, sunt inspaimantati de ceea ce au facut. Ei realizeaza proportiile dezastrului atunci cand hibrizii rezultati din aceste uniuni incompatibile genetic, au inceput in dementa lor, sa ameninte intreaga creatie. Dumne-zeu si garnizoanele sale decid ca pentru acesta fapta, omul trebuie sa plateasca. Astfel, ei decid sa distruga tot ce exista pe pamant cu puterea apelor, dar cum ei nu pot recunoste ca au facut ceva rau, le vine o idee geniala care sa ii salveze. Astfel, ei spun ca decizia distrugerii totale a vietii, pe care ei o vor provoca cu marele potop, a fost cauzata de omul care a inceput sa se impreuneze impotriva firii. Geneza6/5-7" Văzând însă Domnul Dumnezeu că răutatea oamenilor s-a mărit pe pământ şi că toate cugetele şi dorinţele inimii lor sunt îndreptate la rău în toate zilele, i-a părut rău şi s-a căit Dumnezeu că a făcut pe om pe pământ. Si a zis Domnul: "Pierde-voi de pe faţa pământului pe omul pe care l-am făcut! De la om până la dobitoc şi de la târâtoare până la păsările cerului, tot voi pierde, căci Îmi pare rău că le-am făcut"."

Cu alte cuvinte, bastardul atotputernic nu a avut dinainte habar de ceea ce creaturile sale vor face si unde se va ajunge datorita faptelor lor, asa cum zice ca le stie el pe toate. Pe langa faptul ca era habarnist 100% decide sa puna tot in spinarea omului nestiutor, faptele ingerilor lui. Adica dreptatea lui este cam asa: vin animalele astea din cer, nu rezista la frumusetea domnitelor omului, le incaleca ca armasarii, copii rezultati sunt niste monstrii hibrizi, si omul este de vina.

Iata de ce povestile preotesti induc omul in eroare si il fac sa se simta vinovat pana in maduva oaselor pentru ceva pe care nu l-a facut! Basmul cu "omul este de vina pentru toate rele de pe pamant", s-a terminat pentru ca el a inceput sa isi puna intrebari si sa analizeze mai bine aceste situatii in care i se spune ca este radacina raului. Vina este de fapt a altora care vor sa il ponegresca si sa il faca sa se simta o fiinta mizerabila, doar din cauza bunatatii, increderii si iubirii pe care a avut-o pentru orice fiinta vie.

Ingerii domnului nu fac rau omului decat cu aprobarea sa. Popii numesc aceste parazitari tentatii prin care domnul vrea sa vada cat ii este omul de devotat. Rahat. Ce nevoie are atotstiitorul sa vada cum se va comporta cineva, daca el stie de la bun inceput orice situatie? In capitolul 1Regi, ne este povestita viata lui Saul, primul rege al iudeilor care trebuia sa duca la bun sfarsit multe razboaie inumane pana cand regele David era gata sa preia conducerea. Saul avea momente cand dorea foarte mult sa il ucida pe David dar acest lucru nu se intampla din voia sa sau pentru ca ar fi fost rau sau neascultator, ci datorita faptului ca un duh malign al lui dumne-zeu opera in el acest rau. Saul devenea indracit datorita faptului ca era bantuit de dracii domnului.

1Regi 18/10 " Iar a doua zi s-a întâmplat de a căzut duhul cel rău de la Dumnezeu asupra lui Saul şi acesta se îndrăcea în casa sa, iar David cânta cu mâna sa pe strune, ca şi în alte zile; Saul avea în mână o lance." 1Regi 19/8-10 " Dar a început iarăşi războiul şi a ieşit David şi s-a luptat cu Filistenii şi le-a pricinuit înfrângere mare şi au fugit ei de el. Iar duhul cel rău de la Dumnezeu a căzut asupra lui Saul şi acesta şedea în casa sa

şi suliţa lui era în mâna lui; David însă cânta din harfă. Atunci Saul a vrut să pironească cu suliţa pe David de perete....”

Dar durerile bietului om nu se sfarsesc aici, fiindca o alta pedeapsa pe care Lucifer i-o aplica cu vointa lui dumne-zeu, il va face sa creada ca el este capul rautatilor in acesta lume. Aceasta nedreaptate care i se face este posedarea corpului sau de diferite entitati. Noul testament este plin de astfel de descrieri in care oameni indemoniati vin la Isus pentru a li se scoate raul din corp. Luca 8/ 2 “Şi unele femei care fuseseră vindecate de duhuri rele şi de boli: Maria, numită Magdalena, din care ieşiseră şapte demoni.” Luca 8 / 26-30 “Şi au ajuns cu corabia în ţinutul Gerghesenilor, care este în faţa Galileii. Şi ieşind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon şi care de multă vreme nu mai punea haină pe el şi în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Şi văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui şi cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui. Căci poruncea duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulţi ani îl stăpânea, şi era legat în lanţuri şi în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie. Şi l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ţi este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulţi intraseră în el....”

Demonul acesta care locuieste in fiecare din oameni, se numeste in termeni moderni Ego. Daca ii permiti sa te domine, el va creste in tine din ce in ce mai mult pana te va stapani, iar bunatatea si omenia ta vor deveni fum. In acel moment omul nu mai este om, ci un demon care sub aspect uman conduce si controleaza gandurile si actiunile omului caruia i-a luat locul. Ca sa reuseasca acest lucru, ei pacalesc omul de mii de ani, astfel incat astazi pe acest pamant sunt multi demoni cu chip de om, sau iarba rea, cum ii numeste Biblia.

Fiind pacalit, omul nu mai este raspunzator de actiunile sale, fiindca in realitate este ego-ul cel care conduce, nu sufletul. Deci, pentru care motiv inca o data este dat in mainile acestor animale care il umilesc si il indeparteaza de la conditia sa umana? Omul a devenit o papausa in

mainile acestor tirani care fac orice sa ii distruga ultimile sale puteri. Ei conduc lumea aceasta, viata noastra, guvernele, tarile, planeta intreaga si toata aceasta lume mortala. Ei au puterea ca sa domine peste toti si peste toate regatele Terrei.

Nu pot sa trec cu vederea aceasta situatie umilitoare, jenanata in care se scalda omenirea care nu vrea sa se trezeasca ca sa vada realitatea in fata. Demonul, sau Ego-ul care opereaza in toate corpurile umane, stie ca constiinta a inceput sa se trezeasca si atunci cand incepe desteptarea, nimic si nimeni nu are o putere mai mare ca ea, de aceea ei au inceput sa amageasca in alte moduri lumea. 2 Corinti 11 /13-“15 “Pentru că unii ca aceştia sunt apostoli mincinoşi, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos. Nu este de mirare, deoarece însuşi satana se preface în înger al luminii. Nu este deci lucru mare dacă şi slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptăţii, al căror sfârşit va fi după faptele lor.”

Printul, dumne-zeul acestei lumi este Lucifer si garnizoana sa care opereaza pentru a opri cat mai multi oameni sa se trezeasca, sa vada realitatea in fata. Acestia ii fac sa fie dominati de dorinte si simtaminte rele, fiindca stiu ca nu vor putea sa treaca pragul si atunci nu lasa nici pe altii sa il treaca. Este important sa stai cu capul in jos si cu curul in sus sa ii rogi sa iti dea case, telefoane, masina, servici si meseria de ministru. Trebuie sa muncesti pana la extrem, ca sa nu ai timp sa gandesti, sa te bucuri de viata, iar ei iti vor da tot ca sa fii multumit. In schimb va trebui sa stai mereu ingenunchiat si sa ii slavesti ca au fost buni si te-au ajutat, pana cand iti iau ceea ce este mai bun in tine.

Materia nu are secrete pentru ei si aici ei sunt stapani, iar ca sa te amageasca se transforma in mintea omului in tot felul de fecioare, dumne-zei, ingeri sau persoane moarte care iti vorbesc. Te fac sa crezi ca pozele icoanelor plang, rad, vorbesc, sau te vindeca. Sunt oameni care cred cu adevarat ca ciolanele moarte tip moaste cand sunt atinse te vindeca sau isi schimba situatia dezastruoasa in care te aflii. Toate aceste iluzii sunt operele lor si ele apar doar in mintea celui care crede aceste bazaconii, in forma in care stie el ca ar fi ingerul respectiv. Nimeni care

se afla in preajma acestor oameni care cred ca au suferit miracole nu vede ceea ce spun ei ca au vazut, deoarece este mintea lor cea cu care se joaca acesti scaraoschi. Este important sa incepeti sa intelegeti ca nimeni nu vrea binele omului fiindca de mii de ani toti nu au facut nimic altceva decat sa ii fure puterile si sa il faca sa se inchine la fiinte care sunt cu mult inferioare lui. Adevarata putere nu sta in tehnologie, ci in constiinta care este dumnezeul din interiorul fiecarui om.

In comparatie cu Lucifer, omul apare in scriptura ca o fiinta nestiutoare, ca un nevolnic care nu era in stare sa faca deosebirea intre bine si rau, ca o creatura fara judecata, fara inteligenta. Datorita inferioritatii lui intelectuale, omul nu se putea compara niciodata cu Lucifer, care ii era cu mult superior. Geneza 3/ 4-5” Atunci şarpele a zis către femeie: "Nu, nu veţi muri! Dar Dumnezeu ştie că în ziua în care veţi mânca din el vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul". Nestiinta si inteligenta scazuta a omului este evidentiata din nou, atunci cand doar dupa ce comite asa zisul pacat, omul devine constient de actiunea sa: Geneza 3/6-7” De aceea femeia, socotind că rodul pomului este bun de mâncat şi plăcut ochilor la vedere şi vrednic de dorit, pentru că dă ştiinţă, a luat din el şi a mâncat şi a dat bărbatului său şi a mâncat şi el. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi şi au cunoscut că erau goi, şi au cusut frunze de smochin şi şi-au făcut acoperăminte.”

Intelegand aceste lucruri, este imposibil sa nu te intrebi disperat de ce popii spun ca aceasta stafie ne iubeste, desi ne-a facut viata un iad? Pentru care motiv trebuie sa ii multumim si sa ne taram in patru labe din moment ce ne-a facut sa devenim animale bune doar de munca ? De ce pe om nu l-a lasat sa se apare? De ce ingerul care a pacatuit primul cu buna stiinta este rasplatit, in schimb omului care nu avea habar de nimic i se ia totul?

Lucifer nu este un inger pedepsit de dumne-zeu sa isi petreaca viata in focul fara de sfarsit, ci este un inger cat se poate de liber, care se duce de pe pamant la cer cand vrea si cum ii place. El asista la adunarile lui dumne-zeu cu ingerii, pentru a decide viata omului, asa cum va spuneam

ca faceau si zeii. Cand Lucifer tenteaza omul sau il turmenteaza, nu o face pentru ca el este lighioana cea mai rea de pe pamant, ci pentru ca asa vrea dumne-zeu sa pateasca acel om. Pentru domnul nu are importanta daca acesta i-a fost cel mai bun si credincios servitor, asa cum a fost vrednicul Iov, a carui viata a poruncit sa fie distrusa. Dumne-zeul iudeilor este o fiinta perversa care se inneaca in ura pe care o nutreste impotriva omului, la a carui distrugere asista din umbra.
In scrierile antice ale sumerilor, Lucifer este Enlil sau El, stapanul luminii si al pamantului de deasupra. In Biblie Enlil-Lucifer a devenit Iehova-El, adica dumne-zeul mult-iubit al crestinatatii. Regatul sau nu este cel din emisfera nordica, asa cum gresit este de multe ori interpretat, ci al intregului pamant de suprafata, la fel cum Zeus era stapanul pamantului, iar fratele lui Hades era stapanul pamantului de desesubt, din interior, care a fost transformat de biserica in iad. Asa cum o sa vedem, fratele lui Enlil-El este Enki, sarpele sau Satana.

Inainte de a vedea ce a facut Satana si care este locul unde traieste, as vrea sa lamurim cateva lucruri esentiale. In mit, dar si in scrierile antice, Enlil si Enki sunt doi frati vitregi. Tatal lor, Anu, era stapanul a tot si a toate, dar acesti doi fii ai sai sunt nascuti de doua femei diferite. Enki este primul sau fiu, a carei mama nu era sotia lui. Avand in vedere ca din casatorie nu rezultase nici un mostenitor, Enki devenea stapanul absolut la moartea tatalui sau, numai ca intre timp, sotia sa i-l daruieste pe Enlil. Desi mai mic decat fratele sau, Enlil devine mostenitorul legal al tronului. Acest lucru era posibil deoarece doar fii rezultati din casatorie aveau primii dreptul la mostenire. In acele timpuri casatoria nu insemna ceea ce se intelege astazi prin acest cuvant. Oamenii se impreunau cu cine doareau oricand si oriunde, iar copii rezultati erau crescuti de femei, in cadrul comunitatii din care faceau parte. Stapanii, sau conducatorii faceau la fel, numai ca ei aveau extrem de multe femei in harem

deoarece isi permiteau sa le mentina pe toate. Omul de rand, insa, avea atatea femei cate isi permitea sa intretina si toate puteau fi considerate sotiile lui. La stapani insa, sotia era doar aceea care avea acelasi sange cu el, ca de exemplu frati sau surori vitrege care aveau un parinte comun, verisoari de primul grad, nepoti cu matusi sau alte tipuri de legaturi de rudenie de primul grad. Despre legaturile acestea cu sange albastru dar si despre aceste uniuni incestuoase am vorbit deja in alte capitole, ceea ce doresc sa scot in evidenta este faptul ca acesti doi zei aveau un parinte comun, dar aveau comuna si legatura de sange, deoarece mama lui Enki era si ea de rang nobil, deci si fiul ei avea dreptul la o parte din mostenire. Din acesta cauza Enlil devine stapanul cerului, iar Enki al pamantului.
Cand popii au intocmit Biblia, au schimbat numele celor doi in Lucifer si Satana, numai ca au facut din cei doi o singura entitate, doar in aparenta, deoarece daca esti atent vezi diferentele dintre cei doi. Lucifer devine stapanul cerului dar si al pamantului, iar Satana devine prizonierul de sub pamant, asa cum o sa vedem.

Daca Lucifer, este ingerul de lumina, Luceafarul sau Demiurgul decazut, Satana este exact contrariul sau, adica stapanul lumii intunecate pe care religiile au denumit-o infern sau iad. In aceasta lume a intunericului, nu exista focul vesnic, asa cum vor popii care sperie lumea, ci este o lume fara lumina, fara un soare care sa o lumineze. In scriptura aceasta lume rece este descrisa ca fiind temnita pentru ingerii decazuti. Acesti ingeri sunt cei care au venit pe pamant inpreuna cu Lucifer, dar care au pacatuit impotriva firii cu femeile oamenilor. Singurii ingeri care au fost cu adevarat condamnati la intuneric au fost cei care au distrus creatia prin impreunarea lor cu femeile oamenilor. Satana, care il intruchipeaza pe Enki, a fost inchis cu o parte din ingerii lui Enlil, desi el a fost cel care a creat cu adevarat acesta lume materiala. Pedeapsa la care a fost

condamnat nu i-a fost data datorita experimentul genetic esuat, ci pentru ca el putea sa faca orice cu materia, iar din acesta cauza era prea periculos pentru stapanii care nu doreau sa fie depasiti de cineva. Din acesta cauza a fost judecat ca fiind tradator al lumii ingerilor si condamnat sa traiasca impreuna cu ingerii decazuti in intunericul vesnic.

Inchisoarea sa si a ingerilor care s-au impreunat cu omul a devenit tartarul, un cuvant care in biblia ortodoxa nu apare nici macar odata. Diferitele nume ale unor locuri de osanda, au foast traduse de biserica la gramada, dandu-li-se numele generic de iad sau infern. Tartarul nu este un loc cu flacari vesnice si draci cu furcile in mana, ci este o inchisoare, un loc adanc unde lumina nu ajunge si unde sunt osanditi toti cei care au sfidat stapanul, dar au ajutat creatia sa. Unul dintre principalii osanditi este Satana-Enki, sarpele, inginerul genetician, arhitectul cel mai inteligent si mai stralucit al antichitatii, cunoscatorul materiei si tatal primelor corpuri materiale. Tot in mit se spune ca Enki era indragostit de corpurile pe care le-a creat, de aceea el a ajutat mereu omul sau l-a ferit de deciziile distrugatoare ale zeilor. As dori sa nu confundati sarpele cu reptilienii. Dar sa vedem ce anume a mai facut Satana-Enki de a ajuns sa fie blestemat si urat de toata omenirea.

In Biblie, cel mai mare pacat al omului ii este atribuit Evei pentru ca ea este cea care se lasa tentata de sarpe in gradina raiului. Discutia Evei cu sarpele nu este o discutie ipocrita in care sarpele incearca sa o tenteze, asa cum ni se repeta de 2000 de ani. Discutia este de fapt o povata, un adevar pe care sarpele i-l dezvaluie Evei. Ea ii povesteste sarpelui ca dumne-zeu le-a spus sa manance orice fruct din gradina raiului, dar le-a interzis sa manance din pomul din mijlocul gradinii pentru ca vor muri. Geneza 3/1-3” Şarpele însă era cel mai şiret dintre toate fiarele de pe pământ, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Şi a zis şarpele către

femeie: "Dumnezeu a zis El, oare, să nu mâncaţi roade din orice pom din rai?" Iar femeia a zis către şarpe: "Roade din pomii raiului putem să mâncăm; Numai din rodul pomului celui din mijlocul raiului ne-a zis Dumnezeu: "Să nu mâncaţi din el, nici să vă atingeţi de el, ca să nu muriţi!"

Sarpele asculta, cu mirare cred, acesta minciuna cu care dumne-zeu si-a pacalit propriile creaturi, dupa care ii dezvaluie Evei adevaratul motiv pentru care omul nu trebuia sa atinga acel arbore. Geneza 3/4-7 “Atunci şarpele a zis către femeie: "Nu, nu veţi muri! Dar Dumnezeu ştie că în ziua în care veţi mânca din el vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul". De aceea femeia, socotind că rodul pomului este bun de mâncat şi plăcut ochilor la vedere şi vrednic de dorit, pentru că dă ştiinţă, a luat din el şi a mâncat şi a dat bărbatului său şi a mâncat şi el. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi şi au cunoscut că erau goi, şi au cusut frunze de smochin şi şi-au făcut acoperăminte.”

In aceste cateva paragrafe exista un adevar cat se poate de profund. In primul rand dumne-zeu le interzice sa manance din fructul pomului, nu pentru ca le voia binele, ci pentru ca ii dorea nestiutori, prosti, la fel cum i-a facut sa fie pe toti adeptii sai de astazi. Ingerarea fructului oprit, nu le aducea moartea, asa cum i-a minti el ca se va intampla, ci le aducea cunosterea de sine, pe care dumne-zeul ipocrit nu o dorea pentru creaturile sale.

Sarpele atat de blestemat de omul indoctrinat, a fost singurul care i-a spus omului adevarul, iar pentru acest lucru a fost defaimat, ridiculizat si urat in eternitate chiar de omul al carui bine el l-a dorit. Sarpele sau Satana, stia ca omul este tinut in sclavie si nestiinta de catre naluca dementa, de aceea a dorit sa il avertizeze si sa ii spuna adevarul. Din acesta cauza unul din semnificatiile numelui sau este “opozitorul”. Adevarul nu a stat si nu sta de partea domnului, ci de partea sarpelui care

ii spune omului ca stiinta i-a fost ascunsa si ca moartea nu exista pentru el, deoarece subliniaza clar: “nu veţi muri.... ci în ziua în care veţi mânca din el vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul.” Acesta este motivul pentru care dumne-zeu are nevoie doar de oi adormite, nu de oameni, pentru ca daca ei se trezesc, isi dau seama ca sunt mult mai puternici decat el si ca au fost pacaliti.

Pentru acesta sfidare pe care i-a facut-o domnului, sarpele Satana-Enki a fost crunt pedepsit de catre acesta si inchis in maruntaiele pamantului. A fost legat cu mii de lacate, pazit de gardieni nepamanteni si blestemat sa fie umilit si batjocorit de omul pe care l-a ajutat sa se elibereze de jugul dumne-zeului nedrept.

Dusmania dintre om si sarpe este creata de insusi dumne-zeul acesta tampit: Geneza 3/14-15” Zis-a Domnul Dumnezeu către şarpe: "Pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii între toate animalele şi între toate fiarele câmpului; pe pântecele tău să te târăşti şi ţărână să mănânci în toate zilele vieţii tale! Duşmănie voi pune între tine şi între femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei; aceasta îţi va zdrobi capul, iar tu îi vei înţepa călcâiul".

In Biblie nu putea sa nu apara nominata puterea sarpelui care este transforma intr-un obiect jalnic cu puteri inexplicabile pentru un metal. Numerele 21/4-9 “Si graia poporul impotriva lui Dumnezeu si impotriva lui Moise, zicand: “La ce ne-ai scos din pamantul Egiptului, ca sa ne omori in pustiu, ca aici nu este nici paine, nici apa si sufletul nostru s-a scarbit de aceasta hrana saracacioasa”. Atunci a trimis Domnul asupra poporului serpi veninosi, care muscau poporul, si a murit multime de popor din fiii lui Israel. A venit deci poporul la Moise si a zis: “Am gresit, graind impotriva Domnului si impotriva ta; roaga-te Domnului, ca sa departeze serpii de la noi”. Si s-a rugat Moise Domnului pentru popor. Iar Domnul a zis catre Moise: “Fa-ti un sarpe de arama si-l pune pe un stalp; si de va musca sarpele pe vreun om, tot cel muscat care se

va uita la el va trai. Si a facut Moise un sarpe de arama si l-a pus pe un stalp; si cand un sarpe musca vreun om, acesta privea la sarpele cel de arama si traia.”

Intotdeauna adevarurile sunt codate astfel incat sa nu fie descoperite cu usurinta, asa cum in aceste versete apare inca un element fundamental greu de sesizat. Dupa ce Moise face sarpele de bronz, il pune, la porunca domnului, intr-un stalp de lemn, care reprezinta pomul sacru unde sarpele traia si unde i-a spus Evei adevarul despre fructele sale. Tot intr-un stalp de lemn a fost inaltat si Isus, care ca si sarpele era stapan al pomului sacru. Adeptii cultului dumne-zeului evreilor, cum a fost cunoscutul rege Ezechia, distrugeau oricare obiect care reprezenta sarpele si stalpul sacru. In cartea Regilor, este descris Ezechia care darama din templu stalpul sacru si obiectele idolatre, precum sarpele Nohestan ("Nĕhuštān"), asa cum il numeste el la acea epoca. Intelegeti acum din ce cauza tot spun ca biserica si religiile ei a transformat tot adevarul in minciuna?

Stalpul sacru este un element extrem de important care nu putea fi uitat de biserica pentru ca el reprezinta o realitate a unui trecut important, pe care oamenii nu il puteau uita, de aceea au facut aceste simbolizari de duzina ale unui adevar cutremurator. Cand un om moare i se canta stalpii, iar cand se casatoreste i se inalta bradul, care sunt ofrande aduse Pomul sacru, arborele vietii si al cunosterii care este Constiinta. Ioan 3/14-15”Şi după cum Moise a înălţat şarpele în pustie, aşa trebuie să se înalţe Fiul Omului, Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică.”

As vrea sa accentuez inca o data ca Sarpele antic, de unde vine numele de Satana, nu are absolut nici o legatura cu reptilienii, reptilele, cu viperele despre care vorbeste Isus, sau cu apelativul satana, cu care ii spune lui Petre sa mearga in urma lui. Acesti zei, sunt veniti mult mai tarziu si nu fac parte din geneza de inceput. Matei 23/13-33”... Vai vouă,

cărturarilor şi fariseilor făţarnici!..... Şerpi, pui de vipere, cum veţi scăpa de osânda gheenei?" Matei 16/22-23" Şi Petru, luându-L la o parte, a început să-L dojenească, zicându-I: Fie-Ţi milă de Tine să nu Ţi se întâmple Ţie aceasta. Iar El, întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi înapoia Mea, satano! Sminteală Îmi eşti; că nu cugeţi cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor."
Satana, a fost si el, la fel ca Lucifer, un inger stralucitor, inteligent si apreciat la curtea domnului, pana cand nu a mai fost de acord cu el. Diferenta dintre cei doi este ca Lucifer, a tradat omul si a mers in cardasie cu domnul evreilor pentru a distruge omul. Satana, l-a demascat pe domnul evreilor in fata omului, a fost pedepsit cu inchisoarea cea intunecata, iar omul il dusmaneste pentru ca a avut curajul sa ii spuna adevarul despre planurile marsave indreptate impotriva lui.

Sarpele atat de odiat, traieste in regatul intunericului unde isi duc zilele in inchisoare si ingerii decazuti, aceea care s-au unit cu femeile oamenilor inainte de potop generand monstri antichitatii. La aceste fiinte spirituale, decazute din drepturi, a fost sa predice insusi Isus, asa cum ne spune Biblia, "2 Petre 2/4 "Căci dacă Dumnezeu n-a cruţat pe îngerii care au păcătuit, ci, legându-i cu legăturile întunericului în iad, i-a dat să fie păziţi spre judecată...", Iuda 1/6 "Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia, ci au părăsit locaşul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari.", 1Petre 3/18-20 " Pentru că şi Hristos a suferit odată moartea pentru păcatele noastre, El cel drept pentru cei nedrepţi, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul, Cu care S-a coborât şi a propovăduit şi duhurilor ţinute în închisoare, Care fuseseră neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aştepta, în zilele lui Noe, şi se pregătea corabia în care puţine suflete, adică opt, s-au mântuit prin apă. "

Deci, in Tartar sunt inchisi toti opozitorii domnului, toti cei care nu au fost de acord cu actele sale de dementa, minciuna si tiranie. Pe capetele lor a pus blesteme inumane de ti se ridica parul in nas, asa cum a facut si cu omul. El a manuit totul in asa fel incat sa bage raca si perzanie si intre cei care erau sustinatorii aceleiasi cauze, asa cum a facut cu Eva si cu sarpele. Tartarul, care a fost tradus gresit in iad, nu este un loc cu foc vesnic ci un loc de asteptare, o inchisoare in care nu stau oamenii sau spiritele lor dupa ce corpul a murit, ci este locul entitatilor care s-au razvratit impotriva dumne-zeului evreilor din toate puterile. Lucifer este ingerul de lumina, iar Satana este cel al intunericului. Primul este recompensat si devine dumne-zeul acestei lumi care i se inchina fara sa stie cu adevarat ceea ce face, iar al doilea devine inamicul omului, desi acesta nu i-a facut nici un rau Evei, ci a trezit-o doar din minciuna in care traia.

Pentru a speria oamenii si a-i mentine in tensiune, teroare si frica fara margini, biserica a inventat iadul, locul cu foc vesnic si intuneric total. Consecintele pacatelor comise de om in viata materiala, il poarta in mijlocul infernului, printre flacari eterne. Acesta este locul de asteptare al celor care trebuiesc judecati, dupa invataturile religiilor mincinoase. In Biblie ne sunt descrise locuri diferite, care adapostesc fiinte diferite, numai ca biserica ortodoxa nu a tinut cont de denumirile lor specifice, de aceea toate au capatat denumirea generica de iad. Aceste denumiri sunt: infern, iad, gheena, iezerul de foc si Tartarul.

Despre Tartar am vorbit deja si am vazut ca este doar o temnita intunecata. Acum sa vedem ce anume inseamna celelalte locuri si cine le populeaza, incepand cu termenul cel mai cunoscut, care este infernul sau iadul. Infern, vine de cuvantul latin INFERUS, iar cuvantul iad, vine de la cuvantul evreu SHE’OLAH care amandoua inseamna “locul de dedesubt”, “locul care nu se vede”, “locul inferior.” Amandoua aceste

cuvinte definesc acelasi lucru, numai ca unul este in latina, iar altul in ebraica. Iadul sau infernul este in realitate locul de sub pamant in care se ingroapa orice corp fara viata, este mormantul oricarui om. Nicaieri in Biblie nu apare iadul sau infernul ca locuri cu foc vesnic, ci ca locuri in care materia intra si nu se mai intoarce pentru ca se transforma in starea ei iniziala. Isaia 5/14 " De aceea şi iadul şi-a mărit de două ori lăcomia lui, căscat-a gura sa peste măsură; acolo se vor coborî mărirea Sionului şi gloatele sale, chiotele de veselie... Omul cel muritor va fi smerit şi umilit şi ochii celor mândri vor fi pogorâţi." Geneza 3 / 19 "Din sudoarea fetei tale îţi vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care eşti luat; căci pământ eşti şi în pământ te vei întoarce."

Cuvantul Gheena isi are originea in cuvantul evreu GHE-HINNON care inseamna valea Hinnon-ului. Aceasta este campia fluviului Hinnon din Ierusalim, utilizata in acele vremuri ca gheena de gunoi. Aceasta era un camp deschis unde se depozita gunoiul dar si corpurile, cadavrele, celor care nu le era permisa inmormantarea. In acest loc focul nu se stingea niciodata pentru ca trebuia sa arda in permanenta gunoiul si cadavrele pline de viermi care imprastiau miros neplacut. Din acesta cauza a capatat denumirea de locul cu foc vesnic. Era un loc al pedepsei si al umilintei pentru ca acolo ardeau trupurile celor care nu erau agreati de societate nici macar morti.

Marcu 9/43-49 "Şi de te sminteşte mâna ta, tai-o că mai bine îţi este să intri ciung în viaţă, decât, amândouă mâinile având, să te duci în gheena, în focul cel nestins. Unde viermele lor nu moare şi focul nu se stinge. Şi de te sminteşte piciorul tău, taie-l, că mai bine îţi este ţie să intri fără un picior în viaţă, decât având amândouă picioarele să fii azvârlit în gheena, în focul cel nestins, Unde viermele lor nu moare şi focul nu se stinge. Şi de te sminteşte ochiul tău, scoate-l, că mai bine îţi este ţie cu un singur

ochi în împărăţia lui Dumnezeu, decât, având amândoi ochii, să fii aruncat în gheena focului. Unde viermele lor nu moare şi focul nu se stinge. Căci fiecare (om) va fi sărat cu foc, după cum orice jertfă va fi sărată cu sare." Matei 5/22 "Eu însă vă spun vouă: Că oricine se mânie pe fratele său vrednic va fi de osândă; şi cine va zice fratelui său: netrebnicule, vrednic va fi de judecata sinedriului; iar cine va zice: nebunule, vrednic va fi de gheena focului."

Vedeti, gheena este descrisa exact ca un loc unde focul nu se stinge niciodata, unde e vesnic aprins, si unde viermele nu moare, deci este un loc deschis, un loc unde viermele traieste fiindca are aer, dar nici focul nu se stinge deoarece oxigenul il mentine vesnic viu. Gheena nu e nicidecum un loc de sub pamant cu foc vesnic care nu ar putea sa stea aprins din lipsa de oxigen. Cadavrele care ajungeau acolo, apartineau persoanelor repudiate de societate, erau o plaga pentru cei din jur, sau erau corpuri ale persoanelor cu boli cauzate de epidemii incurabile.

Matei 23/33 "Şerpi, pui de vipere, cum veţi scăpa de osânda gheenei?", Luca 12/5 "Vă voi arăta însă de cine să vă temeţi: Temeţi-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în gheena; da, vă zic vouă, de acela să vă temeţi." Iacov 3/6 " ... Limba îşi are locul ei între mădularele noastre, dar spurcă tot trupul şi aruncă în foc drumul vieţii, după ce aprinsă a fost ea de flăcările gheenei. " In aceste versete jocurile de cuvinte sunt perfect armonizate intre ele ca sa nu intelegi decat ca orice gresala vei face, vei arde printre focuri vesnice, numai ca vrajeala aceasta cu iaduri pline de draci care mentin focuri eterne, nu mai tine, fiindca adevarata explicatie este alta. Serpii sau puii de vipera sunt persoane sirete, fara scrupule care opereza numai rau, iar cei care fac aceste lucruri au ca pedepsa interzicerea inmormantarii corpului care va merge la gheena unde vor arde pana se vor face scrum. Versetul din Luca insa, ne prezinta o persoana puternica, cu trecere, care poate ucide dar poate sa si stabileaca daca corpul fara viata va fi ars la gheena sau va fi ingropat. Limba care vorbeste numai rau despre altii se refera la

persoane barfitoare, clevetitoare care prin rautatea faptelor lor pot ajunge si ele repudiate de comunitate si aruncate in gheena. Ati inteles acum, care este iadul cu focuri eterne unde viermele nu moare? Pai cum dracu te mananca si viermele neadormit si te prajeste focul in maruntaiele pamantului?

Acum sa vedem ce este acest Iezer de foc unde isi vor gasi sfarsitul personajele ilustre ale acestei povesti biblice, loc care este mentionat doar in cartea Apocalipsei. Apocalipsa 20/10 "Şi diavolul, care-i amăgise, a fost aruncat în iezerul de foc şi de pucioasă, unde este şi fiara şi proorocul mincinos, şi vor fi chinuiţi acolo, zi şi noapte, în vecii vecilor." Apocalipsa 20/13-14 " Şi marea a dat pe morţii cei din ea şi moartea şi iadul au dat pe morţii lor, şi judecaţi au fost, fiecare după faptele sale. Şi moartea şi iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceasta e moartea cea de a doua: iezerul cel de foc," Apocalipsa 21/8 "Iar partea celor fricoşi şi necredincioşi şi spurcaţi şi ucigaşi şi desfrânaţi şi fermecători şi închinători de idoli şi a tuturor celor mincinoşi este în iezerul care arde, cu foc şi cu pucioasă, care este moartea a doua."

Despre aceasta a doua moarte, gasim detalii doar in cartea Apocalipsei care este singura care face aceasta mentiune. Probabil va intrebati nauciti ce este oare aceasta a doua moarte, dar mai intai sa stabilim care este prima moarte. Doresc sa fac aceste precizari pentru ca este important ca omul nestiutor, dar si cel care crede fara sa cerceteze, sa poata intelege cum se cuvine aceste lucruri. Prima moarte se refera la moartea corpului fizic, a trupului care ramane fara viata in momentul in care sufletul, mintea si spiritul ies din el.

Vedeti voi, in timp ce prima moarte se refera la materie, a doua moarte se refera la partea spirituala, la o anumita energie care este in corp, fiindca sunt corpuri care au doar mintea si spiritul dar sunt corpuri care au mintea, spiritul si sufletul. Dupa cum vedeti, in acest iezer de foc,

merge diavolul, fiara, proorocul mincinos, moartea, iadul si toate fiintele spirituale. Dupa biserica, toate aceste entitati, au comis fapte rele, iar cele mai multe din faptele lor au de fapt razvratiri impotriva dumnezeului evreilor. Deci, in locul cu foc si pucioasa nu vor merge nicidecum oamenii intrupati, ci entitati mult mai puternice decat materia sau corpul uman. In acest loc, aceste spirite vor muri. Deci a doua moarte se refera la moartea Spiritelor care au trait in corpuri, la moartea energiilor vii care s-au intrupat in lumea materiala, dar care au operat numai rau.

Eu am citi si rascitit acest paragraf de zeci de ori pana sa inteleg ce spune cu adevarat. Acest loc nu este doar un loc unic, ci este un loc in care entitatile fara corp, spiritele, pe care toti oamenii le cred fara moarte, vor muri. Vedeti voi, pe acest pamant, care este insasi puscaria vietii, fundul galetii cu rahat, cei care dau viata materiei sunt spiritele care vin sa se intrupeze in ea. Aici ele manifesta ceea ce sunt, pentru ca toate aceste spirite sunt pline de rautate, desi majoritatea sunt minti geniale. Ca sa poti sa ai viata vesnica, trebuie sa te comporti in mod impecabil ca sa poti sa te transformi intr-o fiinta eterna. Ca sa devii etern, trebuie sa fii fara pata, asa cum este sufletul etern, care este omul. In conditia in care nu au facut aceste lucruri pentru a deveni eterne, atunci aceste spirite, sau minti, vor muri a doua oara cu adevarat. Pentru a avea viata eterna trebuie sa te manifesti in corpul mortal pentru a o obtine, exact cum ne spune mitul din care a fost inventat Isus.

Gabriela Dobrescu-Secretele Bibliei